Ανεύδυνη ή οικονομική πολιτική της κυβέρνησης είπε ο κ. Α. Παπανδρέου

Η ΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ

Με την πρόσδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπανδρέου άρχισε ή γενική συζήτηση του Προϋπολογισμού.

Ο κ. Παπανδρέου τόνισε ιδιαίτερα ότι ο προϋπολογισμός της κυβερνήσεως της Ν.Δ. του 1981 είναι και ταλαντεύεις του ανεύθυνεν στη δομή.

Κατόπιν ετέρωθεν την προσοχήν του κυβερνητικού κόμματος στα ελληνικά οικονομικά προβλήματα σάν μία πρόκληση και ανταναλλαγή της συνταγματικής κρίσεως σε κοινωνικό σύστημα. Μιάς κρίσης, τόνισε, ιστ χάνει αποφάσεις διαπράξεις και τις πρόκλησε γενικά βαθιά κοινωνικά στις χώρες τοιά σχεδιασμού, τις χώρες τοιά ανεφοπτε Σοσιαλισμού.

Ο κ. Παπανδρέου προχώρησε κατόπιν σε έκτεταμένη ανάλυση της δομής και αιτίων αυτής μαστίζει σήμερα τα διεθνή οικονομία.

Αναφερόσιβτης, είπε, είναι μία δομική κρίση, δεν μπορεί δηλαδή, μήτε πολιτιστικες κρίσεις. Δεν σχετίζεται κάν με τη μεγάλη κρίση του 1929, του 1930, ή του 1931 τίποτε κάτι νέο, ξεκινά όπως και άλλες φορές ένα κύκλο, ανάπτυξη, ακμή, κορεσμός, ύφεση, αλλά σήμερα η κρίση αυτή δεν μπορεί ν' αντιμετωπιστεί με τα μέτρα αντιμετώπισης κρίσεων, τα μέτρα αντιμετώπισης κρίσεων, τα μέτρα αντιμετώπισης κρίσεων,

Φιλολαϊκὸς καὶ ἀναπτυξιακὸς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1981 ὑποστήριξε ὁ κ. Μιλτ. Εβερτ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗ ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μιλτιάδης Ἔβερτ στὴν ἀρχὴ τῆς ὁμιλίας του ἀπαντώντας στὴν κριτικὴ ποὺ ἄσκησε ἡ Ἀντιπολίτευση στὸν Προϋπολογισμό, εἶπε:

Δὲν θὰ ἐπιτρέψουμε στὴν Ἀντιπολίτευση νὰ διαστρεβλώσει, μὲ οἰκονομικὲς ἀλχημίες τὴν πραγματικότητα γιὰ νὰ δημιουργήσει πολιτικὲς καὶ οἰκονομικὲς ἐντυπώσεις. Ἡ Ἀντιπολίτευση, ἀσκεῖ τὴν κριτική της μὲ συνθηματολογία ἀποφεύγοντας νὰ διατυπώνει συγκεκριμένες προτάσεις καὶ νὰ λαμβάνει ὑπεύθυνες θέσεις.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὅμως ἔχει μάθει πλέον νὰ ξεχωρίζει τὶς πράξεις ἀπὸ τὰ λόγια καὶ νὰ τιμᾶ ἐκείνους ποὺ πραγματοποιοῦν χρήσιμες πράξεις ἀπορρίπτοντας ὅσους λέγουν μόνο ἠχηρὰ λόγια.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ: Ἡ Ἀντιπολίτευση, συνέχισε ὁ κ. Ἔβερτ, θέλοντας νὰ ἐπικρίνει τὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ἀγνοεῖ τὴ διεθνῆ οἰκονομικὴ κατάσταση καὶ τὶς ἐπιπτώσεις ποὺ ἔχει στὴν Ἑλληνικὴ Οἰκονομία. Βεβαίως, καὶ στὸ παρελθὸν ὑπῆρξαν κρίσεις. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ὅμως ποὺ ἡ κρίση ἔχει τόση ἔκταση καὶ διάρκεια καὶ ποὺ πλήττονται ταυτόχρονα ὅλοι οἱ τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς δράσεως σὲ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ ἀναπτύξεως καὶ κοινωνικο-οἰκονομικῶν συστημάτων.

Ἀναφερόμενος στὶς συνέπειες τῆς παγκόσμιας οἰκονομικῆς κρίσεως, εἶπε ὅτι ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος σὲ παγκόσμια κλίμακα θὰ εἶναι γιὰ τὸ 1980 μόνο 1%, ἐνῶ ὁ ὄγκος τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου προβλέπεται νὰ αὐξηθεῖ τὸ 1980 μόνο κατὰ 2% ἔναντι αὐξήσεως 6% κατὰ τὴ διετία 1978-1979.

Σὰν δεύτερη συνέπεια τῆς κρίσεως ἀνάφερε τὴ μεγάλη αὔξηση τοῦ πληθωρισμοῦ παγκοσμίως, μὲ ταυτόχρονο ὑψηλὸ βαθμὸ ἀνεργίας ποὺ φτάνει στὸ 6,2%. Χαρακτηριστικὰ ἀνάφερε ὅτι οἱ ἄνεργοι στὶς χῶρες τῆς Ε.Ο.Κ. ἀνέρχονται σὲ 6.000.000

Η.Π.Α.	7.485.000
Ἱσπανία	1.037.000
Πορτογαλία	343.000

καὶ στὴ σοσιαλιστικὴ

Γιουγκοσλαβία	251.000

Συνεχίζοντας ὁ ὑπουργὸς ἀναφέρθηκε στὸ ἔλλειμμα ποὺ παρουσίασαν ὅλες οἱ χῶρες στὸ ἰσοζύγιο ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν, μὲ ἐξαίρεση φυσικὰ τὶς πετρελαιοπαραγωγές. Χαρακτηριστικὰ ἀνάφερε συγκριτικὰ στοιχεῖα τῶν ἐτῶν 1978 καὶ 1980 κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ ἰσοζύγιο τρεχουσῶν συναλλαγῶν τεσσάρων ἀπὸ τὶς οἰκονομικὰ ἰσχυρότερες χῶρες παρουσίασε τὶς ἀκόλουθες μεταβολές: Τῆς Ἰαπωνίας ἀπὸ θετικὸ κατὰ 16,5 δισ. δολλάρια ἔγινε ἀρνητικὸ κατὰ 14,4 δισ. δολλ., τῆς Δ. Γερμανίας ἀπὸ θετικὸ κατὰ 9,5 δισ. δολλ. ἀρνητικὸ κατὰ 15,5 δισ. δολλ., τῆς Γαλλίας ἀπὸ θετικὸ κατὰ 3 δισ. δολλ. ἀρνητικὸ κατὰ 9 δισ. δολλ. καὶ τῆς Ἰταλίας ἀπὸ θετικὸ κατὰ 6 δισ. δολλ. σὲ ἀρνητικὸ κατὰ 6 δισ. δολλ.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν ρώτησε τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ ΠΑΣΟΚ, ὅταν ἄλλες χῶρες μὲ πολὺ ἰσχυρότερες οἰκονομίες δυσπραγοῦν, πῶς εἶναι δυνατὸν ἡ Ἀντιπολίτευση νὰ περιμένει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία δὲν θὰ ὑποστεῖ καὶ αὐτὴ τὶς ἐπιπτώσεις τῆς διεθνοῦς συγκυρίας;

Πέρα ὅμως ἀπὸ τὴν ὑποβάθμιση τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως, συνέχισε ὁ κ. Ἔβερτ ἡ Ἀντιπολίτευση ἐπεδίωξε νὰ ὑποβαθμίσει τὴν ἐπίδραση ποὺ ἔχει πάνω στὴν Ἑλληνικὴ Οἰκονομία ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ συγκυρία.

Ἀγνοήθηκε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ οἰκονομία τῆς χώρας μας, ὄχι μόνο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀπομονωμένη ἀπὸ τὴν Παγκόσμια Οἰκονομία, ἀλλὰ ἀντίθετα λόγω τῆς ἐξωστρεφείας της ὑφίσταται ἐντονώτερα τὶς ἐπιδράσεις της.

Ἡ οἰκονομία μας χαρακτηρίζεται ἀπὸ ὑψηλὸ ποσοστὸ εἰσαγωγῶν σὲ σχέση πρὸς τὸ ἀκαθάριστο ἐγχώριο προϊόν. Καὶ εἶναι φυσικὸ συνεπῶς, νὰ ὑφίσταται ἔντονα τὶς αὐξητικὲς ἐπιδράσεις ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

Ἄλλωστε τὸ φαινόμενο τῆς ἐξαρτήσεως δὲν εἶναι μόνο ἑλληνικό, ἀλλὰ χαρακτηρίζει τὶς οἰκονομίες ὅλων τῶν μικρῶν σὲ ἀριθμὸ κατοίκων καὶ ἔκταση χωρῶν.

Ἐπίσης, οἱ ἄδηλοι πόροι (ναυτιλιακό, τουριστικό, μεταναστευτικὸ συνάλλαγμα) δίνουν τὸ μέτρο τῆς συναρτήσεως τῆς οἰκονομίας μας ἀπὸ τὴ διεθνῆ συγκυρία. Οἱ ἄδηλοι πόροι ἐπηρεαζόμενοι ἀπὸ τὴν διεθνῆ συγκυρία ἐπιδροῦν ὄχι μόνο στὸ ἰσοζύγιο πληρωμῶν, ἀλλὰ καὶ στὸ ρυθμὸ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Πέραν ὅμως ἀπὸ τὴν ἔκταση τῆς διεθνοῦς κακῆς οἰκονομικῆς συγκυρίας καὶ τῆς ἐξαρτήσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἀπ' αὐτή, ὑπάρχει καὶ ἕνα τρίτο στοιχεῖο, τὸ ὁποῖο θέλησε νὰ ἀποσιωπήσει ἡ Ἀντιπολίτευση.

Ὁ βαθμὸς ποὺ ἐπιδροῦν οἱ διάφοροι ἐξωγενεῖς παράγοντες (π.χ. πληθωρισμὸς) σὲ μιὰ οἰκονομία, ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἀπὸ τὸν ρυθμὸ μὲ τὸν ὁποῖο κινεῖται αὐτὴ ἡ οἰκονομία.

Ἡ οἰκονομία μας ἐπὶ μία συνεχῆ 5ετία ἐκινεῖτο μὲ ταχεῖς ρυθμοὺς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, κάτω ἀπὸ συνθῆκες πλήρους ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ἐνῶ ταυτόχρονα πραγματοποιεῖτο σὲ σημαντικὸ βαθμὸ ἀναδιανομὴ τοῦ εἰσοδήματος, πρὸς ὄφελος τῶν ἀσθενεστέρων εἰσοδημάτων.

Τὸ πραγματικὸ Ἐθνικὸ Εἰσόδημα αὐξάνετο μὲ ρυθμὸ 5,1% ἐνῶ κατὰ τὴν ἴδια περίοδο στὶς μὲν χῶρες τοῦ Ο.Ο.Σ.Α. παρουσιαζόταν αὔξηση 3,1% στὴ δὲ Ε.Ο.Κ. κατὰ 2,5%.

Ὁ μέσος ἐτήσιος ρυθμὸς αὐξήσεως τῆς βιομηχανικῆς μας παραγωγῆς ἦταν 6,4% ἔναντι 2,5% τῶν χωρῶν τοῦ ΟΟΣΑ καὶ 1,7% τῆς ΕΟΚ, ἐνῶ οἱ πραγματικὲς ἀκαθάριστες ἐπενδύσεις αὐξάνοντο μὲ ὑπερδιπλάσιο ρυθμὸ ἀπὸ ἐκεῖνο στὶς χῶρες τοῦ ΟΟΣΑ. (Ἑλλὰς 5%, ΟΟΣΑ 2,2%).

Ἐπίσης ἡ μέση ἀμοιβὴ τοῦ ἀστικοῦ τομέα αὐξήθηκε σὲ σταθερὲς τιμὲς τὴν πενταετία 1975—1979 κατὰ 34% ἔναντι αὐξήσεων 2,4% στὴν ΕΟΚ καὶ 1,4% στὶς χῶρες τοῦ Ο.Ο.Σ.Α.

Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα συνέχισε ὁ κ. Μ. Ἔβερτ, δείχνουν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία ἐκινεῖτο μὲ ὑψηλοὺς ρυθμοὺς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως κατὰ τὴν τελευταία 5ετία μὲ πλήρη ἀπασχόληση τῶν παραγωγικῶν της συντελεστῶν καὶ συνεπῶς ἦταν εὐάλωτη ἀπὸ πληθωριστικὲς πιέσεις [illegible]

φοὺς οἰκονομίας της καὶ ἀκόμη περισσότερο λόγω τῆς ταχυρρύθμου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ποὺ παρουσίαζε αὐτὴ κατὰ τὴν ἐκδήλωση τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια ποὺ ἀποδεικνύεται ἀπὸ συγκεκριμένους ἀριθμούς, ἡ Ἀντιπολίτευση σκόπιμα θέλησε εἴτε νὰ μετριάσει εἴτε νὰ ἀποκρύψει.

ΑΝΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ: Ἄλλο χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῶν ὁμιλητῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἦταν ὅτι ἀπομόνωσαν τὰ στοιχεῖα ἕνα πρὸς ἕνα καὶ ἄσκησαν μεμονωμένη κριτικὴ ἐπ' αὐτῶν. Τὰ οἰκονομικὰ ὅμως στοιχεῖα καὶ μεγέθη βρίσκονται σὲ στενὴ συναρτησιακὴ σχέση καὶ ἀλληλοεπηρεάζονται.

Ναὶ μὲν ὑπάρχει πληθωρισμὸς 25% στὴ χώρα μας, ἀλλὰ ἡ ἀνεργία δὲν ὑπερβαίνει τὸ 2,5%.

Προκειμένου νὰ ἔχουμε ὑψηλὸ βαθμὸ ἀνεργίας καὶ χαμηλὸ ρυθμὸ τοῦ πληθωρισμοῦ, προτιμότερο εἶναι νὰ ἔχουμε βραχυχρονίως κάπως ὑψηλότερο βαθμὸ αὐξήσεως τοῦ τιμαρίθμου καὶ περιορισμένη κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνεργία.

Στὴ συνέχεια, ὁ ὑπουργὸς ἀνέφερε τὰ ποσοστὰ πληθωρισμοῦ καὶ ἀνεργίας ποὺ ὑπάρχουν σὲ τέσσερις εὐρωπαϊκὲς χῶρες ποὺ εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἰταλία πληθωρισμὸς 21% ἀλλὰ ἡ ἀνεργία φθάνει στὸ 7%.

Ἰσπανία πληθωρισμὸς 16% ἀλλὰ ἡ ἀνεργία φθάνει στὸ 9,2%.

Πορτογαλία πληθωρισμὸς 23% ἀλλὰ ἡ ἀνεργία φθάνει στὸ 8,2%.

Γιουγκοσλαβία πληθωρισμὸς 30% ἀλλὰ ἡ ἀνεργία φθάνει στὸ 12,0%.

Γιὰ νὰ ἀναφερθοῦμε, εἶπε ὁ κ. ὑπουργός, καὶ σὲ μία χώρα ὅπου ἐφαρμόζεται ἡ αὐτοδιαχείριση ποὺ ἐπαγγέλλεται τὸ ΠΑΣΟΚ στὸν ἑλληνικὸ λαό.

Ἐπίσης ὁ κ. Ἔβερτ, ἀναφέρθηκε στὶς αὐξήσεις τῶν τιμῶν στὴ Γιουγκοσλαβία ποὺ ἀπὸ τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1979 μέχρι τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1980 διαμορφώθηκαν στὰ ἀκόλουθα ποσοστά:

Ἄρτος 29%, κρέας μοσχαρίσιο 108%, κρέας ἀρνίσιο 45%, βούτυρο 18%, λαχανικὰ 31%, φροῦτα 52%, ζυμαρικὰ 35%, τυριὰ 26%, καφὲς 49%, ἐνδύματα 22%, ὑποδήματα 21%, θέρμανση - φωτισμὸς 58%, ὑγρὰ καύσιμα καὶ λιπαντικὰ 61%, φάρμακα 120%, ἔπιπλα καὶ ἠλεκτρικὰ σκεύη 27%.

Ἐπίσης τόνισε ὅτι οἱ τιμὲς καὶ σὲ ἄλλες χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης αὐξήθηκαν σημαντικὰ τὸν [illegible]

γματι τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ οἰκονομία μας, εἶναι ὁ πληθωρισμός, ὁ ὁποῖος εἶναι πληθωρισμὸς κόστους καὶ προέρχεται κυρίως ἀπὸ ἐξωγενεῖς ἐπιδράσεις.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 1979 καὶ τὸ Α' ἐξάμηνο τοῦ 1980 ἀκολουθήθηκε μία βαθμιαία συσταλτικὴ πολιτική, σὲ τέτοια ἔκταση ὅμως ποὺ νὰ μὴ δημιουργεῖ κινδύνους ὑφέσεως, ὅπως συμβαίνει στὶς μεγάλες χῶρες τοῦ κόσμου.

Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ὑπαγορεύετο ἐπίσης ἀπὸ τὶς πιέσεις ποὺ ὑφίστατο τὸ ἰσοζύγιο τῶν πληρωμῶν ἀπὸ

τὸν τετραπλασιασμὸ τῆς τιμῆς τοῦ πετρελαίου.

Οἱ τομεῖς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀσκήθηκε ἡ πολιτικὴ αὐτή, εἶναι ὁ Εἰσοδηματικός, ὁ Νομισματικός, ὁ Δημοσιονομικός, ὅπως καὶ οἱ λήψεις διαρθρωτικῶν μέτρων.

Κατόπιν ὁ ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν [illegible]

ἐξ[illegible], θὰ ἐπιφέρει βασικὲς μεταβολὲς στὴ δομὴ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἐνῶ ὅμως τὸ Κόμμα τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐπαγγέλλεται κρατικοποιήσεις, μὲ ἐμπιστευτικὲς ἐπιστολὲς ὑπεύθυνων φορέων του πρὸς τομεῖς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ὑπόσχεται ὅτι δὲν θὰ θιγεῖ ἡ ἰδιωτικὴ δραστηριότητα στοὺς τομεῖς αὐτούς, καὶ διάβασε παράγραφο ἐπιστολῆς τοῦ ΠΑΣΟΚ πρὸς τὴν Ἕνωση Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν μὲ ἡμερομηνία 5.11.80, στὴν ὁποία ἀναφέρεται ἐπὶ λέξει:

«Δὲν μπαίνει σὲ καμιὰ περίπτωση ζήτημα κοινωνικοποίησης ἢ ἐθνικοποίησης τῶν Ἰδιωτικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐπιχειρήσεων» καὶ παρακάτω ἀναφέρεται τὸ ἑξῆς:

«Πρέπει νὰ σημειωθεῖ πὼς ἀνάλογη εἶναι ἡ πολιτικὴ τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ σὲ ἄλλους τομεῖς, ὅπως π.χ. στὴν Ὑγεία καὶ Παιδεία, ὅπου ἡ ἐ[illegible]

ἴδιο τὸ ΠΑΣΟΚ ἀμφιβάλλει πῶς ὅταν καὶ ἐὰν ἔλθει στὴν ἐξουσία θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ βελτιώσει τὴν ἀποτελεσματικότητα καιρίων τομέων τὴν κρατικῆς μηχανῆς.

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ τόνισε ὁ κ. Μ. Ἔβερτ, βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ΠΑΣΟΚ δὲν εἶναι τὸ «Κόμμα τῆς Ἀλλαγῆς» ὅπως αὐτοαποκαλεῖται, ἀλλὰ τὸ Κόμμα τῶν ἀλλαγῶν στὴν πολιτική του, ὅπως τουλάχιστον προκύπτει ἀπὸ τὰ γεγονότα.

Ἀλλὰ πέρα ἀπὸ τὶς παλινωδίες τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ τὴν ἀξιοπιστία ποὺ αὐτὲς προκαλοῦν στὸν Ἑλληνικὸ Λαό, ὑπάρχει ἕνα πραγματικὸ γεγονὸς ὅτι κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ Δημοσίου βρίσκονται σήμερα ἐπιχειρήσεις μὲ συνολικὸ ἐνεργητικὸ 1.400 δισεκ. δρχ. ἐνῶ τὸ σύνολο τῆς περιουσίας τῶν 100 μεγαλυτέρων ἐπιχειρήσεων τῆς χώρας ποὺ δὲν ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ Κράτος φθάνει τὰ 250 δισεκ. δρχ. Τὰ δὲ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν τὸ 1979 ἦταν 7 δισεκ. δρχ. ποὺ ἀποτελοῦν τὸ 10,2% τῶν ἰδίων κεφαλαίων καὶ ὅτι τὰ μερίσματα ἀνέρχονται σὲ 4% ἐὰν ἀφαιρεθοῦν οἱ φόροι καὶ τὰ διάφορα ἀποθεματικὰ ποὺ προορίζονται γιὰ ἐπενδύσεις.

Καὶ τόνισε χαρακτηριστικά: Ἐὰν μοιράσετε τὰ κέρδη αὐτὰ σὲ ὅλους τοὺς Ἕλληνες, καθ' ἕνας θὰ πάρει 786 δρχ. τὸ χρόνο. Ἐὰν δὲ μοιράσετε τὸ κεφάλαιο τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν, στὸν κάθε Ἕλληνα ἀντιστοιχεῖ ποσὸ 40.000 δρχ. ἐφ' ἅπαξ.

Στὴ συνέχεια ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπε ὅτι στὸ νομισματικὸ τομέα ἀσκήθηκε συσταλτικὴ πολιτικὴ γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ πληθωρισμοῦ, μὲ τὸν περιορισμὸ τῶν χρηματοδοτήσεων.

Στὸ πλαίσιο τῆς περιοριστικῆς αὐτῆς πολιτικῆς ἐπιδιώχθηκε ἡ συγκράτηση τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς δημοσιονομικῆς διαχειρίσεως. Ἔτσι οἱ συνολικὲς δαπάνες τοῦ Τακτικοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀναμένεται νὰ διαμορφωθοῦν (ἀπὸ 312,2 σὲ 368), ὑψηλότερα κατὰ 17,6% ἔναντι τοῦ 1979.

Στὴ συνέχεια ὁ Ὑπουργὸς ἀναφέρθηκε στὰ ταμειακὰ ἐλλείμματα τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸ 1980 καὶ εἶπε ὅτι κατ' οὐδένα τρόπο αὐτὰ συνέβαλαν στὴ δημιουργία πληθωριστικῶν πιέσεων στὴν οἰκονομία, διότι ἐνῶ σὲ ἀπόλυτους ἀριθμοὺς ἦταν 103 δισεκ. δρχ., δηλαδὴ τὸ ἴδιο μὲ τοῦ 1979, σὰν ποσοστὸ τοῦ Ἀκαθαρίστου Ἐθνικοῦ Προϊόντος ἦσαν 5,1% [illegible]

τοδότηση τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων.

β) ἀπὸ τὴν μὴ αὔξηση τῶν τιμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων γιὰ κοινωνικοὺς κυρίως λόγους, καὶ

γ) γιὰ τὴν ἐπιδότηση γεωργικῶν κυρίως προϊόντων μέσω τοῦ Λογαριασμοῦ Καταναλωτικῶν Ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀγροτικῶν ἐφοδίων μέσω τῶν λοιπῶν διαχειρίσεων.

Ἔτσι ἐπὶ παραδείγματι ἐπιδοτοῦμε τὰ λιπάσματα μὲ 5,6 δισ. τὸ 1980, γιὰ νὰ ἐπιτρέψουμε στὸν Ἕλληνα ἀγρότη νὰ ἀγοράζει 7.425 δρχ. τὰ λιπάσματα, ἔναντι 13.895 δρχ. στὴν Ἀγγλία καὶ 10.120 δρχ. στὴν Ἰταλία.

Συγχρόνως ἐπιδοτοῦμε ἀγροτικὰ προϊόντα ὅπως π.χ. τὸ καλαμπόκι.

Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸ ποσοστὸ τοῦ δημοσίου χρέους ὡς πρὸς τὸ ΑΕΠ εἶναι στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ διεθνῶς κατώτερα.

Σύμφωνα μὲ τὰ τελευταῖα ὑπάρχοντα στοιχεῖα ποὺ ἀναφέρονται στὴν 30.9.80 τὸ συνολικὸ δημόσιο χρέος τῆς χώρας, ἀναλύεται σὲ

Ἐσωτερικὸ Δημόσ. χρέος	347,3 δισ.
Ἐξωτερικὸ Δημόσ. χρέος	88,8 δισ.

Ἡ πρόβλεψη δὲ γιὰ τὶς 31.12.80 εἶναι ὅτι τὸ Δημόσιο χρέος θὰ φθάσει 466 δισ. δρχ. ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὸ 26,15% τοῦ ΑΕΠ.

Τὸ Ἐξωτερικὸ Δημόσιο χρέος τῆς χώρας σὰν ποσοστὸ τοῦ ΑΕΠ σὲ σύγκριση μὲ χῶρες τοῦ Ἀνατολικοῦ κόσμου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἑλλάς	5,1 %
Σοβιετικὴ Ἕνωση	1,78%
Πολωνία	16,44%
Ἀνατολ. Γερμανία	10,58%
Οὐγγαρία	21,70%
Ρουμανία	18,34%
Βουλγαρία	15,82%
Τσεχοσλοβακία	5,61%

Ἀπόδειξη τῆς χαμηλῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς οἰκονομίας μὲ Ἐξωτερικὸ Δημόσιο χρέος εἶναι τὸ γεγονὸς τῆς ὑψηλῆς δανειοληπτικῆς ἱκανότητας τῆς χώρας μας στὸ ἐξωτερικό.

Τὸ πλέγμα τῆς πολιτικῆς ποὺ ἀκολουθήθηκε κατὰ τὸ 1980 στὸ Δημοσιονομικό Νομισματικὸ καὶ Εἰσοδηματικὸ τομέα ἐπέτρεψε τὴν αὔξηση τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος κατὰ 1,6% ποὺ εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ ἱκανοποιητικοὺς ρυθμοὺς μεταξὺ τῶν χωρῶν τοῦ ΟΟΣΑ. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι σὲ ὁρισμένες χῶρες τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα θὰ μειωθεῖ πὼς π.χ. στὴν Ἀγγλία κατὰ 3% καὶ στὴν Δανία ἐπίσης κατὰ 3%.

[illegible]

τοῦ πραγματικοῦ διαθεσίμου εἰσοδήματος, λόγω τῆς εἰσοδηματικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν ποὺ ἀπεφασίσθησαν καὶ ἐφαρμόζονται.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θέλω νὰ τονίσω, συνέχισε ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἐκ τῶν προτέρων τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων θὰ ἀποφέρει σ' αὐτοὺς ἕνα πλεόνασμα μεταξὺ τῆς παρεχομένης αὐξήσεως ποὺ θὰ λαμβάνουν κατὰ μῆνα καὶ τῆς κατὰ τὸ συγκεκριμένο αὐτὸ μῆνα αὐξήσεως τοῦ τιμαρίθμου ἔναντι τῆς 31)12)1980.

Ἐὰν δηλαδὴ ὁ τιμάριθμος αὐξηθεῖ κατὰ τὸν Ἰανουάριο κατὰ 3% οἱ μισθωτοὶ ποὺ θὰ πάρουν αὐξήσεις κατὰ 12,5% θὰ ἔχουν πλεόνασμα 9,5%. Τὸ Φεβρουάριο ὁ τιμάριθμος λόγω ἐποχικότητας ἀναμένεται νὰ μειωθεῖ κατὰ 0,2% ἔναντι τοῦ Ἰανουαρίου. Δηλαδή, σύνολο αὐξήσεως ἔναντι τῆς 31)12)1980 2,8% καὶ πρόσθετη αὔξηση τῶν μισθωτῶν κατὰ 9,7%.

Τὸ Μάρτιο ἀναμένεται αὔξηση τιμαρίθμου 3,2% ἔναντι τοῦ Φεβρουαρίου ἢ συνολικὴ αὔξηση ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἔτους 6%. Ἡ πρόσθετη διαφορὰ γιὰ τοὺς μισθωτοὺς ἔναντι τῆς αὐξήσεως τοῦ τιμαρίθμου θὰ εἶναι 6,5%.

Ὅταν στὸ τέλος Ἰουνίου ὁ τιμάριθμος θὰ φτάσει τὸ 12,5% οἱ μισθωτοὶ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου θὰ λάβουν τὸ δεύτερο τμῆμα αὐξήσεων ἀπὸ 7,5%, ὁπότε θὰ δημιουργηθεῖ μιὰ νέα διαφορὰ τὴν ὁποία θὰ μειώνει κατὰ μῆνα ὁ τιμάριθμος καὶ θὰ τὴν καλύψει στὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Τὸ σύνολο τῶν διαφορῶν αὐτῶν κατανεμόμενο ἐξ ἴσου καὶ στοὺς 12 μῆνες τοῦ χρόνου δίνει μιὰ πρόσθετη μέση ἀγοραστικὴ δύναμη ποὺ ἰσοῦται μὲ 5,65% γιὰ κάθε μῆνα.

Ἐπίσης θὰ συμβάλει στὴν αὔξηση τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων καὶ ἡ ἀνετότερη χρηματοδότηση γιὰ τὴν κατοικία.

Στὸ δημόσιο τομέα οἱ ἐπενδύσεις προβλέπεται νὰ σημειώσουν αὔξηση κατὰ 4,5% ποὺ θὰ προέλθει μεταξὺ ἄλλων ἀπὸ τὸ ἐκτεταμένο πρόγραμμα τῆς Δ.Ε.Η. ποὺ ἀποσκοπεῖ στὴν ὑποκατάσταση τοῦ πετρελαίου μὲ ἐγχώριες πηγὲς ἐνεργείας.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ προσφιλῆ στὴν Ἀντιπολίτευση συνθήματα εἶναι ὅτι ἡ κυβέρνηση ἐφαρμόζει γιὰ τὸ λαὸ τὴ «μονόπλευρη λιτότητα».

Καὶ μόνο ἀπὸ τὸ χαρακτηρισμὸ ἀπὸ τὴν Ἀντιπολίτευση τῶν μέτρων ποὺ ἐξηγγέλθησαν ἤδη σὰν προεκλογικῶν, τὸ σύνθημα αὐτὸ καταρρίπτεται.

Ἀλλὰ ἂς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ δώσω μερικὰ στοιχεῖα ποὺ δείχνουν τὰ ἐπιτεύγματα τῶν κυβερνήσεων τῆς Νέας Δημοκρατίας τὴν περίοδο 1974-79.

	1974	1979
Κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα	$ 2.160	$ 4.197
Αὐτοκίνητα ἀνὰ 1000 κατοίκους	40	70
Τηλεοράσεις ἀνὰ 1000 κατοίκους	106	160
Τηλέφωνα ἀνὰ 1000 κατοίκους	207	266
Κατανάλωση κρέατος ἀνὰ κάτοικο	57,8 χιλ.	77

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καὶ μόνα ἀποτελοῦν ἕνα ἀσφαλῆ δείκτη τῆς ἀνόδου τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

ΦΙΛΟΛΑΪΚΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1981: Συνεχίζοντας ὁ κ. Ἔβερτ, εἶπε ὅτι ὁ κοινωνικὸς προσανατολισμὸς τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐκδηλώνεται τόσο στὸν τομέα τῶν ἐσόδων ὅσο καὶ στὸν τομέα τῶν δαπανῶν.

Στὸν τομέα τῶν ἐσόδων ἐκδηλώνεται μὲ τὶς ἀπαλλαγὲς στὸ φόρο εἰσοδήματος ποὺ παρέχονται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τῆς χώρας, καὶ ἀνέρχονται σὲ 22 δισ. δρχ. Οἱ ἀπαλλαγὲς αὐτὲς ἀποτελοῦν τὸ 25% τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων.

Μὲ τὰ μέτρα αὐτὰ ὁ φορολογούμενος μισθωτὸς μὲ σύζυγο καὶ 2 παιδιὰ δὲν θὰ πληρώνει φόρο ἐφ' ὅσον τὸ εἰσόδημά του εἶναι μέχρι 365.000 δρχ.

Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸ 1975 ὁ ἀντίστοιχος φορολογούμενος ἄρχισε νὰ φορολογεῖται ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν 140.000 δρχ., τὸ ὁποῖο τὸ 1978 αὐξήθηκε σὲ 225.450 δρχ.

Ἡ φοροδιαφυγὴ

Στὴ συνέχεια ὁ ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν ἀναφέρθηκε στὸ θέμα τῆς φοροδιαφυγῆς τὸ ὁποῖο πως εἶπε, ἔχει τύχει τῆς μεγάλης ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ τὴν Ἀντιπολίτευση, ποὺ ὑποστηρίζει ὅτι ξεπερνάει τὰ 100 δισ. δρχ.

Βεβαίως, εἶπε ὁ κ. Ὑπουργός, φοροδιαφυγὴ ὑπάρχει στὴν Ἑλλάδα καὶ ὅλοι μας σὰν λαὸς ἔχουμε μικρὴ ἢ μεγάλη, ἄμεση ἢ ἔμμεση σχετικὴ ἐμπειρία, ὅπως ἐξ ἄλλου ὑπάρχει φοροδιαφυγὴ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅμως αὐτὸ μέχρι νὰ ἀναφέρονται ἀριθμοὶ τῆς τάξεως τῶν 100 καὶ πλέον δισ. ὑπάρχει μεγάλη ἀπόσταση.

Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ πρῶτος διδάξας τὴν ἰδέα τῆς ἐκτεταμένης φοροδιαφυγῆς, ἔβαλε καὶ πῆρε τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ διάφορους ὑπολογισμοὺς κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπάρχει φοροδιαφυγὴ 100 δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

Ὅμως ὅσοι ἔκαναν τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοὺς κατέληξαν σὲ λανθασμένα ἀποτελέσματα γιατὶ στὴν χώρα μας οὔτε οἱ καταθέσεις φορολογοῦνται, οὔτε τὰ ἀγροτικὰ εἰσοδήματα. Οὔτε καὶ εἶναι στὶς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως ἄμεσα ἢ ἀπώτερα νὰ φορολογηθοῦν οἱ δύο αὐτὲς πηγὲς εἰσοδήματος.

Ἐὰν ἐφορολογοῦντο οἱ δύο αὐτὲς πηγὲς καὶ ἂν ἐφαρμόζοντο στὴν Ἑλλάδα οἱ αὐξημένοι φορολογικοὶ συντελεστὲς τῶν χωρῶν τῆς Δύσεως, ἀσφαλῶς τὰ πρόσθετα ἔσοδα θὰ ἔφθαναν ἴσως τὰ 100 δισεκατομμύρια δραχμές. Ἀλλὰ τότε θὰ ἐπήρχετο οἰκονομικὸς στραγγαλισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς οἰκονομίας μας.

Ἀνταπάντηση τοῦ κ. Παπανδρέου

Ἀνταπαντώντας στὸν ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν ὁ κ. Α. Παπανδρέου τόνισε ὅτι ἄδικα ὁ κ. Ἔβερτ προσπαθεῖ νὰ συκοφαντήσει τὸ ΠΑΣΟΚ καὶ τὴ μορφὴ Σοσιαλισμοῦ ποὺ θέλει νὰ ἐφαρμόσει. Ἐμεῖς, εἶπε, δὲν πρόκειται νὰ ἀντιγράψουμε ξένα μοντέλα. Ἔχουμε τὸ δικό μας δρόμο πρὸς τὸ σοσιαλισμό. Τὸν ἑλληνικὸ δρόμο.

Ὁ κ. Παπανδρέου σχολιάζοντας κατόπιν θέσεις ποὺ προσπάθησε νὰ ἀποδώσει στὸ ΠΑΣΟΚ πρωινὴ κυβερνητικὴ ἐφημερίδα, μὲ ἀφορμὴ ἀνακοίνωση γιὰ τὶς ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες, τόνισε ὅτι στρατηγικοὶ στόχοι τοῦ ΠΑΣΟΚ εἶναι ἡ κοινωνικοποίηση:

- Τοῦ πιστωδοτικοῦ συστήματος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν.
- Τῆς Παιδείας
- Τῆς ὑγείας.

Ὅλα αὐτά, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγικοὶ στόχοι τοῦ ΠΑΣΟΚ, πρόσθεσε, δὲν πρόκειται νὰ γίνουν μέσα σ' ἕνα 24ωρο.

Οἱ στόχοι αὐτοὶ θὰ μποῦν σὲ μιὰ πορεία. Θὰ θέσουμε ἐμεῖς τὰ θεμέλια. Σύντομα θὰ δοθεῖ στὴ δημοσιότητα τὸ κυβερνητικὸ πρόγραμμα τοῦ ΠΑΣΟΚ γιὰ τὴν πρώτη τετραετία τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας. Ἔτσι θὰ γνωρίζει ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τί ψηφίζει.

Σχετικὰ μὲ τὸ δίλημμα πληθωρισμὸς ἢ ὕφεση - ἀνεργία, ὁ κ. Παπανδρέου τόνισε ὅτι τὸ δίλημμα αὐτὸ εἶναι πλέον ἀνύπαρκτο, γιατὶ τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λυθεῖ μὲ τὰ μέτρα τῶν κλασικῶν οἰκονομολόγων. Χρειάζονται ἄλλα μέτρα, εἶπε, ποὺ τὸ ΠΑΣΟΚ τὰ γνωρίζει καὶ ἔχει τὴ θέληση νὰ τὰ ἐφαρμόσει.

Τέλος, ὁ κ. Παπανδρέου κατάγγειλε τὴν ὕπαρξη εἰδικῆς συμβάσεως μὲ ξένη ἑταιρία, ἡ ὁποία θὰ ἐπεξεργάζεται στὸ ἐξωτερικὸ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς δημόσιας διαχειρίσεως καὶ θὰ ἔχει στὴν κατοχή της ὅλα τὰ ἀπόρρητα στοιχεῖα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΓΑΜΟΙ

[illegible]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

[illegible]

ΚΗΔΕΙΕΣ

[illegible]

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

[illegible]

ΠΕΝΘΗ

[illegible]

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

[illegible]

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

[illegible]

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

[illegible]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

[illegible]

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

[illegible]

ΔΙΑΦΟΡΑ

[illegible]